

De Beoordelings- en Adviescommissie (verder ook: de BAC) van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht geeft op grond van de Procedure bij Klachten van seksueel misbruik (verder ook: de Regeling) het volgende advies inzake de klacht van:

wijler _____, geboren op _____; overleden op _____; thans verblijvende in _____, hierna te noemen: klager, juridisch adviseur: mr.

tegen:

wijler _____, geboren op _____; overleden op _____; de persoon over wie geklaagd wordt, hierna ook te noemen: aangeklaagde, tijdens zijn leven lid van de Congregatie van Fraters CMM (Tilburg).

1. De procedure

Het klaagschrift dateert van 10 november 2010. Op 22 december 2010 is bij Hulp en Recht een verweerschrift ingekomen van _____, Algemene Overste Fraters CMM. Op 16 mei 2011 heeft een zitting van de BAC achter gesloten deuren plaatsgevonden. Wegens de gezondheidstoestand van klager vond deze zitting plaats in het verpleegtehuis alwaar klager verblijft. De BAC was samengesteld uit de onderaan dit advies te noemen leden. Klager werd bijgestaan door zijn hierboven genoemde juridisch adviseur. Namens aangeklaagde is verschenen _____ voornoemd. Partijen hebben tijdens de hoorzitting hun standpunt nader toegelicht.

2. De klacht

2.1. Klager was leerling op de klager 12 à 13 jaar oud en was aangeklaagde zijn klassenfrater. Gelet op zijn zeer moeilijke thuissituatie - klager stond bloot aan fysiek geweld en seksueel misbruik, o.a. door zijn vader - wilde klager aangeklaagde in vertrouwen nemen. Klager wilde bescherming bij aangeklaagde zoeken en hoopte samen met hem een weg te kunnen vinden om uit zijn thuissituatie te kunnen komen. Klager was van mening dat als aangeklaagde hem niet zou kunnen helpen, dat niemand hem nog zou kunnen helpen.

Op een middag mocht klager bij de woning van aangeklaagde _____ komen. In plaats van dat klager bescherming bij aangeklaagde kon vinden, nam aangeklaagde klager mee naar de tuin, alwaar hij klager seksueel misbruikte. Dit is ongeveer vier tot vijf keer gebeurd. Klager moest het geslachtsdeel van aangeklaagde in zijn mond nemen en hem oraal bevredigen. Klager vond dit verschrikkelijk, hij stikte er zowat in en krijgt er zelfs nu nog, als hij er aan terugdenkt, kotsneigingen van.

Soms moest klager nablijven in de kolenkelder. Ook daar heeft aangeklaagde klager wel eens seksueel misbruikt. Hij deed dan de deur van binnenuit op slot.
Nadat het misbruik had plaatsgevonden, was aangeklaagde nog even lief tegen klager, waarna klager vervolgens altijd moest maken dat hij wegkwam, want niemand mocht iets zien.

2.2. Aangeklaagde chanteerde klager en dreigde hem zelfs te doden als hij niet meer bij hem langs zou komen. Klager had iedere keer kloppende hoofdpijn als het misbruik had plaatsgevonden. Hij voelde zich ontredderd en niet meer veilig. Klager ging door dit alles op school spijbelen en bedplassen. Ook liep klager weg en durfde niet meer thuis te komen. Klager durfde niets aan het schoolhoofd te vertellen, daar bekend was dat hij losse handjes had. Klager vreesde dat hij door hem kapot zou worden geslagen.
Klager ziet het als zijn grootste fout dat hij aangeklaagde ooit in vertrouwen had genomen.

2.3. Klager geeft aan dat de gebeurtenissen zware gevolgen hebben gehad op emotioneel vlak, zoals schaamte, zelfverwijt, verwarring in gevoelens, zich schuldig, vies en gebrandmerkt voelen, alsomede verdriet en isollement. In relationele steer heeft het misbruik geleid tot het zich schuldig voelen ten opzichte van zijn (immiddels overleden) echtgenote. Vrijen was voor klager een noodzakelijk kwaad, klager was er bang voor. Het misbruik heeft voorts geleid tot een verdere breuk met zijn ouderlijk gezin en een verwijt naar zijn ouders toe dat zij niet voor hem zijn opgekomen. Klager had een vermoeden dat ze van het misbruik door aangeklaagde af wisten.

Klager is destijds uit eigen beweging naar het politiebureau gegaan, maar er is niets met zijn aangifte gedaan. Klager heeft het misbruik niet aan zijn vrouw verteld, omdat hij bang was dat zij hem misschien zou afwijzen. Klager heeft daar nog steeds verdriet van en heeft naar zijn echtgenote toe ook nog steeds een schuldgevoel.
Ongeveer 15 jaar geleden heeft hij het wel aan _____ verteld. Zijn vrouw was toen al overleden. Vrij recent (februari 2011) heeft klager het ook verteld aan _____, gg-psycholoog van het

Naarmate klager ouder wordt, wordt de pijn over dit alles zwaarder. Klager heeft er nachtmerries van en voelt het als een steen op zijn borst drukken.
Het vertrouwen van klager in de katholieke kerk is helemaal verdwenen. Er waren paters die door de biecht afwisten van het misbruik, maar niemand deed er iets aan.

Klager is momenteel niet meer mobiel. Zijn gezondheidstoestand is erg slecht.

2.4. Het doel van klagers klacht is erkenning te krijgen van het hem aangedane leed. Klager was boos toen hij hoorde dat aangeklaagde immiddels overleden is, want hij had gewild dat aangeklaagde zijn verhaal zou aanhoren en dat hij bewust zou worden van hetgeen hij allemaal - jaren geleden - heeft aangericht. Klager geeft aan dat als de Congregatie zijn leed zal erkennen, dat dan ook veel voor hem zal betekenen.
Klager wil tevens met zijn klacht bereiken dat in de toekomst voorkomen wordt dat kinderen (seksueel) misbruikt worden. Klager is niet uit op een schadevergoeding, dit is geenszins zijn doel van zijn klacht.

3. Het verweer

Aangeklaagde is overleden en kan geen weerwoord geven. Verweerschrift gesteld dat uitgebreid onderzoek is verricht naar de levensloop van aangeklaagde (de rol van de Congregatie en de gang van zaken in het tijde van het verblijf van klager). Omstreeks was aangeklaagde inderdaad werkzaam op de

concludeert dat geen aanwijzingen zijn gevonden voor een mogelijk seksueel misbruik maar dat hij ook geen reden heeft om aan te nemen dat klager onwaarheid spreekt.

Tijdens de hoorzitting heeft de overste benadrukt dat de Congregatie de pijn die klager heeft ervaren als gevolg van het misbruik wil erkennen en oprochte verontschuldigingen wil aanbieden voor hetgeen aangeklaagde klager heeft aangedaan.

4. De beoordeling

4.1. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 2.1 van de Regeling.

4.2. Er zijn ongeveer vijfenvijftig jaar verstrekken sedert de feiten die klager aangeklaagde verwijt zich hebben afgespeeld. Mede door het overlijden van aangeklaagde zijn deze feiten niet meer in detail te onderzoeken. Wél is voor de BAC aannemelijk geworden dat de gebeurtenissen die klager schetst hebben plaatsgevonden. De BAC is hiervan overtuigd geraakt door de gedetailleerde wijze waarop klager zijn - authentiek - verhaal heeft verteld, maar ook door hetgeen naar voren is gekomen in de bij het klaagschrift gevoegde verklaringen van (gz-psycholoog) d.d. 28 april 2011 en (verzorgende in de thuiszorg). De BAC acht de inhoud van beide verklaringen dienstig als steunbewijs voor de aannemelijkheid van het seksueel misbruik van klager door aangeklaagde.

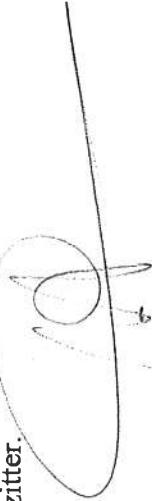
4.3. Het behoeft geen betoog dat het seksueel misbruik door aangeklaagde met gebruikmaking van misbruik van gezag en in een affankelijkheidssituatie hoogst kwalijk is geweest. Klager was ten tijde van de aanvang van het misbruik pas twaalf/dertien jaar oud. De BAC is van oordeel dat aangeklaagde misbruik heeft gemaakt van zijn positie als onderwijzer en als religieus, maar ook van de kwetsbaarheid van klager en het vertrouwen dat klager in aangeklaagde had.

4.4. Nu aangeklaagde is overleden is er geen mogelijkheid meer tot het opleggen van maatregelen tegen hem. De BAC zal de Congregatie adviseren de klacht van klager gegrond te verklaren. De BAC verwacht dat de daarin gelegenheden erkennings van het misbruik belangrijk zal bijdragen aan de verwerking van een en ander door klager. Voorts zal de BAC de Congregatie adviseren te onderzoeken in hoeverre zij klager verdere hulp en bijstand kan verlenen.

5. Het advies

De Beordelings- en Adviescommissie adviseert de Algemeen Overste van de Congregatie Fraters CMM (Tilburg) de klacht gegronde te verklaren en adviseert zoals hiervoor in 4.4 is aangegeven.

Dit advies is vastgesteld op 27 mei 2011 door: mr. H.J. Schepen, voorzitter, prof. dr. W.H.G. Wolters en zr. J.G.M. Verwijs, leden, bijgestaan door mr. S.R.M.I. Roos-Bollen, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Op grond van art. 16.4 van de Regeling wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangeteekend schrijven aan de Overste van de Congregatie Fraters CMM (Tilburg) en aan klager verzonden.

Op grond van art. 18.1 van de Regeling stelt de Overste binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van art. 18.2 van de Regeling geeft de Overste daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van art. 18.3 van de Regeling ontvangt de BAC een afschrift van de beslissing van de Overste.